

ΠΟΛΙΤΙΚΗ
ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΟ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ
Κατάργηση όλων των ελαστικών μορφών εργασίας

- Να καταργηθούν τα δουλεμπορικά γραφεία
- Μόνιμη και σταθερή δουλειά με πλήρη δικαιώματα για όλους

Από παλιότερη παρέμβαση των ταξικών δυνάμεων ενάντια στα σύγχρονα σκλαβοπάζαρα που στήνονται πίσω από «λαμπερές» εκθέσεις

Καλώντας Εργατικά Κέντρα, Ομοσπονδίες, συνδικάτα, γενικά τους εργαζόμενους να αντιπαλέψουν οργανωμένα το σύγχρονο δουλεμπόριο και την ανατροπή των εργασιακών σχέσεων που προετοιμάζουν οι «κοινωνικοί εταίροι», η **Εκτελεστική Γραμματεία του ΠΑΜΕ** εξέδωσε την ακόλουθη **ανακοίνωση**:

«Το καθεστώς ενοικίασης εργαζομένων ή "προσωρινή απασχόληση", όπως εσχάτως αποκαλείται από το μεγάλο κεφάλαιο και τα κόμματα της πλουτοκρατίας είναι μια άθλια και εξευτελιστική εργασιακή σχέση.

Δυο λόγια για το ιστορικό: το καθεστώς ενοικίασης εργαζομένων λειτουργεί άτυπα σε πολλές χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης από τη δεκαετία του 1980. Στην Ελλάδα οι πρώτες εταιρείες άνοιξαν το 1997, έπειτα ξεπήδησαν σα μανιτάρια χιλιάδες σε πολλές πόλεις. Η λειτουργία τους βασίζεται σε κοινοτικές οδηγίες και συνθήκες που την κατοχυρώνουν: Συνθήκη του Μάαστριχτ, Λευκή Βίβλος, Συνθήκη της Λισαβόνας, Οδηγία 91/383/ΕΟΚ, Οδηγία 1999/70/ΕΚ κ.ά. Στη χώρα μας ενσωματώθηκε και τυπικά στην εθνική νομοθεσία με το νόμο 2659/2001 επί υπουργίας Μιλτιάδη Παπαϊωάννου. Ωστόσο και προηγούμενα με το νόμο 2639/98 για τη μερική απασχόληση το άρθρο 5 άνοιγε το δρόμο για την τυπική νομιμοποίησή τους.

Καλώντας Εργατικά Κέντρα, Ομοσπονδίες, συνδικάτα, γενικά τους εργαζόμενους να αντιπαλέψουν οργανωμένα το σύγχρονο δουλεμπόριο και την ανατροπή των εργασιακών σχέσεων που προετοιμάζουν οι «κοινωνικοί εταίροι», η **Εκτελεστική Γραμματεία του ΠΑΜΕ** εξέδωσε την ακόλουθη **ανακοίνωση**:

«Το καθεστώς ενοικίασης εργαζομένων ή "προσωρινή απασχόληση", όπως εσχάτως αποκαλείται από το μεγάλο κεφάλαιο και τα κόμματα της πλουτοκρατίας είναι μια άθλια και εξευτελιστική εργασιακή σχέση.

Δυο λόγια για το ιστορικό: το καθεστώς ενοικίασης εργαζομένων λειτουργεί άτυπα σε πολλές χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης από τη δεκαετία του 1980. Στην Ελλάδα οι πρώτες εταιρείες άνοιξαν το 1997, έπειτα ξεπήδησαν σα μανιτάρια χιλιάδες σε πολλές πόλεις. Η λειτουργία τους βασίζεται σε κοινοτικές οδηγίες και συνθήκες που την κατοχυρώνουν: Συνθήκη του Μάαστριχτ, Λευκή Βίβλος, Συνθήκη της Λισαβόνας, Οδηγία 91/383/ΕΟΚ, Οδηγία 1999/70/ΕΚ κ.ά. Στη χώρα μας ενσωματώθηκε και τυπικά στην εθνική νομοθεσία με το

νόμο 2659/2001 επί υπουργίας Μιλτιάδη Παπαϊωάννου. Ωστόσο και προηγούμενα με το νόμο 2639/98 για τη μερική απασχόληση το άρθρο 5 άνοιγε το δρόμο για την τυπική νομιμοποίησή τους.

Κερδοφόρα επιλογή της πλουτοκρατίας

Ποιοι εξυπηρετούνται: Αδιαμφισβήτητα αποτελεί μια επιλογή της πλουτοκρατίας, η οποία εμπορεύεται με τον πιο χυδαίο τρόπο την ανάγκη εκατομμυρίων εργαζομένων για μια θέση εργασίας. Πρόκειται για σύγχρονο δουλεμπόριο. Η διαδικασία είναι η εξής: Κάποιος εργαζόμενος κάτω από την πίεση της ανεργίας απευθύνεται σε ένα "δουλεμπορικό γραφείο" για δουλειά. Τυπικά, η εταιρεία είναι ο εργοδότης που τον προσλαμβάνει, η εταιρεία με τη σειρά της κλείνει συμφωνία με μια επιχείρηση και "δανείζει" τον εργαζόμενο με όρους που έχει συμφωνήσει και για ένα συγκεκριμένο χρονικό διάστημα κρατώντας για λογαριασμό της ένα χρηματικό ποσό από την αμοιβή του "δανειζόμενου".

Είναι σαφές ότι τα εν λόγω γραφεία ενοικίασης για να προσελκύουν πελάτες παραδίδουν εργαζόμενους στις επιχειρήσεις με εξευτελιστικές αμοιβές, ανασφάλιστους, χωρίς ωράρια, τοποθετούνταν σε θέσεις γαλουχουσών γυναικών, οι οποίες στη συνέχεια απολύονταν κλπ.

Η συγκεκριμένη ελαστική μορφή εργασίας καθιστά τη συνδικαλιστική δράση εξαιρετικά δύσκολη, λόγω της μετακίνησης των εργαζομένων από επιχείρηση σε επιχείρηση και λόγω της επί της ουσίας εξαίρεσης από κλαδικές ΣΣΕ. Σε αυτό έρχεται να προστεθεί και η εργοδοτική τρομοκρατία που βασίζεται σε μεγάλο βαθμό στη δυνατότητα του εργοδότη να μην ανανεώνει τη σύμβαση. Στη χώρας μας δεκάδες χιλιάδες εργαζόμενοι σε πολλούς κλάδους εργάζονται με αυτό το καθεστώς. Μεγάλος είναι επίσης ο αριθμός των εργαζομένων αυτών στις πρώην ΔΕΚΟ.

Η κατάσταση που έχει διαμορφωθεί είναι εκρηκτικά επώδυνη, όχι μόνο για τους εργαζόμενους που είναι ενταγμένοι σε αυτό το καθεστώς, αλλά και για τους υπόλοιπους, αφού συχνά - πυκνά χρησιμοποιούν τους πρώτους σαν μοχλό πίεσης για να ελαττωθεί ο πήχης των απαιτήσεων όσων έχουν πλήρη μισθολογικά και ασφαλιστικά δικαιώματα. Η ζοφερή αυτή κατάσταση δε χωρά καμία αναμονή, κανέναν εφησυχασμό.

Καταργούν κάθε περιορισμό

Τι καινούριο έχουμε: Μέχρι τώρα υπήρχαν κάποιοι τοπικοί περιορισμοί για την εφαρμογή αυτού του καθεστώτος εργασίας, π.χ. οι ΣΣΕ είχαν τη δυνατότητα να διεκδικήσουν την απαγόρευση της "προσωρινής απασχόλησης", δεν επιτρεπόταν η πρόσληψη "ενοικιαζόμενων" εργαζομένων στη Δημόσια Διοίκηση, κλπ. Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ συνεχίζοντας την αντεργατική πολιτική της ΝΔ, διά στόματος του Α. Λοβέρδου δήλωσε ότι θα προσαρμόσει το υφιστάμενο καθεστώς "προσωρινής απασχόλησης" στην κοινοτική οδηγία 2008/104/EK.

Ο λόγος φυσικά που ψευδώς προβάλλεται για την εφαρμογή της συγκεκριμένης Οδηγίας είναι η προστασία των εργαζομένων από αυθαιρεσίες των εργοδοτών. Το πέπλο αυτής της επιχειρούμενης εξαπάτησης στηρίζεται σε ορισμένες διατάξεις και άρθρα της κοινοτικής αυτής Οδηγίας.

Πιο συγκεκριμένα στο Άρθρο 1 αναφέρεται: «*Η παρούσα οδηγία σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα [...] αποβλέπει στο να εξασφαλίσει την πλήρη συμμόρφωση με το Άρθρο 31 το οποίο προβλέπει [...] συνθήκες εργασίας, οι οποίες σέβονται την υγεία, την ασφάλεια [...] ένα όριο μέγιστης διάρκειας εργασίας σε ημερήσιες, και εβδομαδιαίες περιόδους ανάπαυσης, καθώς και σε ετήσια περίοδο αμειβομένων διακοπών*».

Στο Άρθρο 4 παρ. 1 αναφέρεται: «*Απαγορεύσεις ή περιορισμοί, όσον αφορά την προσωρινή απασχόληση δικαιολογούνται μόνο από λόγους γενικού συμφέροντος*».

Παρακάτω στο Άρθρο 4 παρ. 2 το Άρθρο 1 αναιρείται, αφού προβλέπει τα εξής: «*Μέχρι της 5 Δεκεμβρίου 2011 τα κράτη μέλη [...] επανεξετάζουν τους περιορισμούς ή απαγορεύσεις σχετικά με τη χρήση εργασίας μέσω εταιρίας προσωρινής απασχόλησης, προκειμένου να εξακριβώσουν εάν δικαιολογούνται από τους λόγους που σημειώνονται στην παρ. 1*».

Στο Άρθρο 5 παρ. 2 αναφέρεται: «*Όσον αφορά τις αποδοχές τα κράτη μέλη μπορούν [...] να προβλέπουν δυνατότητα εξαίρεσης από την αρχή που ορίζεται στην παρ. 1. Στην περίπτωση που οι προσωρινά απασχολούμενοι,*

οι οποίοι έχουν συνάψει σύμβαση αορίστου χρόνου με εταιρία προσωρινής απασχόλησης εξακολουθούν να αμείβονται στο διάστημα δυο τοποθετήσεων».

Στην παρ. 3 του Αρθρου 5 επίσης αναιρείται η παρ. 1 του Αρθρου 1, αναφερόμενη στις Συλλογικές Συμβάσεις υπογραμμίζεται: «Παράλληλα όμως θα μπορούν να θεσπίζουν ρυθμίσεις όσον αφορά στους όρους εργασίας και απασχόλησης των προσωρινά απασχολούμενων, οι οποίες ενδέχεται να διαφέρουν από εκείνες της παρ. 1 του Αρθρου 1» (που υποτίθεται, ότι προστατεύει τους εργαζόμενους από την καταστρατήγηση των εργασιακών και ασφαλιστικών τους δικαιωμάτων, κλπ.).

Σε ό,τι αφορά τον περιορισμό που υπήρχε για τις επιχειρήσεις του Δημοσίου η παρούσα Οδηγία τον αναιρεί. Στο κεφάλαιο 1, παρ. 2 του Αρθρου 1 γράφει: «Η παρούσα Οδηγία εφαρμόζεται στις Δημόσιες και Ιδιωτικές επιχειρήσεις, οι οποίες είναι εταιρίες προσωρινής απασχόλησης ή έμμεσοι εργοδότες και οι οποίες ασκούν οικονομική δραστηριότητα ανεξαρτήτως του αν έχουν κερδοσκοπικό χαρακτήρα».

Δεν χωρά καμιά βελτίωση

Με βάση τα παραπάνω δε χωρά αμφιβολία ότι επιδιώκουν να επεκτείνουν τον εργασιακό μεσαίωνα. Αξίζει να σημειωθεί ότι τα εν λόγω μέτρα στήριξης του κεφαλαίου υπηρετούν τη θωράκιση της ανταγωνιστικότητάς του, πράγμα που επιβάλει την ανάγκη κινητικότητας των εργαζομένων από κλάδο σε κλάδο. Το επαίσχυντο αυτό καθεστώς εργασίας είναι μέρος ενός αντεργατικού οικοδομήματος. Υπεύθυνος για αυτή την κατάσταση είναι και οι συμβιβασμένες εργοδοτικές πλειοψηφίες ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ, οι οποίες όχι μόνο έχουν στηρίξει αυτό το απαράδεκτο καθεστώς, αλλά μετέχουν σε όλες τις επιτροπές διαβούλευσης των «κοινωνικών εταίρων» για την εφαρμογή του. Είναι επίσης συνένοχοι, γιατί καλλιεργούν την αυταπάτη με κάθε μέσο και επιστημονικοφανή τρόπο, π.χ. ΙΝΕ-ΓΣΕΕ για να πείσουν τους εργαζόμενους, ότι με μια καλύτερη διαχείριση και λελογισμένη εφαρμογή ο εργασιακός μεσαίωνας επιδέχεται βελτίωση. Υπόλογες επίσης και οι πολιτικές δυνάμεις, οι οποίες ψήφισαν με χέρια και με πόδια τις επιλογές της ΕΕ. Επιλογές, από τις οποίες απορρέουν μέτρα και πολιτικές που έχουν συνθλίψει θεμελιώδεις κατακτήσεις της εργατικής τάξης και άλλων λαϊκών στρωμάτων.

Το δουλεμπορικό αυτό καθεστώς δε χωρά καμιά βελτίωση. Οποιαδήποτε υποχώρηση πίσω από αυτή τη γραμμή οδηγεί σε λογικές φτιασιδώματος του συστήματος και συνενοχής.

Η θέση του ΠΑΜΕ είναι η κατάργηση όλων των ελαστικών μορφών εργασίας, των δουλεμπορικών γραφείων και η διεκδίκησης μόνιμης, σταθερής δουλειάς με πλήρη μισθολογικά και ασφαλιστικά δικαιώματα. Η οργάνωση της πάλης με το πλαίσιο διεκδικήσεων του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος».